

Nr. 10 Hi Hotel/Spoering

Hof van Justitie van de Europese Unie 3 april 2014 (C-387/12)
(procestaal: Duits)

Internationale bevoegdheid rechter bij grensoverschrijdende inbreuk auteursrecht. EEX-Verordening (EG) nr. 44/2001. Bepaling van plaats waar schadebrengende feit zich heeft voorgedaan. Plaats van intreden beweerde schade.

In zaak C-387/12, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU, ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) bij beslissing van 28 juni 2012, ingekomen bij het Hof op 15 augustus 2012, in de procedure

Hi Hotel HCF SARL

tegen

Uwe Spoering,

Wijst

HET HOF (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: L. Bay Larsen, kamerpresident, M. Safjan (rapporteur), C.G. Fernlund, J. Malenovský en A. Prechal, rechters, advocaat-generaal: N. Jääskinen,
[...]

het navolgende

Arrest

1 Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

2 Dit verzoek is ingediend in het kader van een geding tussen Hi Hotel HCF SARL (hierna: "Hi Hotel"), gevestigd te Nice (Frankrijk), en U. Spoering, die in Keulen (Duitsland) woont, inzake een vordering tot staking van een inbreuk op het auteursrecht en schadevergoeding.

Toepasselijke bepalingen

3 Volgens punt 2 van de considerans van verordening nr. 44/2001 heeft deze tot doel om in het belang van de goede werking van de interne markt "[b]epalingen [vast te stellen] die de eenvormigheid van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken mogelijk maken alsook de vereenvoudiging van de formaliteiten met het oog op een snelle en eenvoudige erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissingen van de lidstaten waarvoor deze verordening verbindend is".

4 De punten 11, 12 en 15 van de considerans van deze verordening luiden:

(11) De bevoegdheidsregels moeten in hoge mate voorspelbaar zijn, waarbij als beginsel geldt dat de bevoegdheid in het algemeen gegrond wordt op de woonplaats van de verweerder;

[...]

(12) Naast de woonplaats van de verweerder moeten er alternatieve bevoegdheidsgronden mogelijk zijn, gebaseerd op de nauwe band tussen het gerecht en de vordering of de noodzaak een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken.

[...]

5 De regels inzake rechterlijke bevoegdheid zijn opgenomen in hoofdstuk II van verordening nr. 44/2001, "Bevoegdheid".

6 Artikel 2 van die verordening, dat deel uitmaakt van afdeling 1 van hoofdstuk II, "Algemene bepalingen", bepaalt in lid 1:

Onverminderd deze verordening worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat.

7 Artikel 3, lid 1, dat is opgenomen in dezelfde afdeling, luidt:

Degenen die op het grondgebied van een lidstaat woonplaats hebben, kunnen slechts voor het gerecht van een andere lidstaat worden opgeroepen krachtens de in de afdelingen 2 tot en met 7 van dit hoofdstuk gegeven regels.

8 Artikel 5 van verordening nr. 44/2001, dat is opgenomen in afdeling 2 van hoofdstuk II, "Bijzondere bevoegdheid", bepaalt in punt 3:

Een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan in een andere lidstaat voor de volgende gerechten worden opgeroepen:

[...]

3) ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad: voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen.

Hoofdgeding en prejudiciële vraag

9 Blijkens de verwijzingsbeslissing is Spoering een fotograaf die in februari 2003 in opdracht van Hi Hotel 25 dia's heeft gemaakt van binnenaanzichten van verschillende ruimten van het hotel dat die laatste exploiteert in Nice. Spoering heeft Hi Hotel het recht verleend de foto's te gebruiken in reclamebrochures en op haar website. De gebruiksrechten werden niet in een schriftelijke overeenkomst geregeld. Op de factuur van 2 500 EUR die Hi Hotel voor die foto's heeft betaald, was vermeld: "include the rights - only for the hotel hi".

10 In 2008 viel Spoerings oog in een boekhandel in Keulen op het fotoboek "Innenarchitektur weltweit" ("Interieurarchitectuur in de wereld"), dat was uitgegeven door de te Berlijn (Duitsland) gevestigde uitgeverij Phaidon en waarin negen van zijn interieurfoto's van het door Hi Hotel in Nice geëxploiteerde hotel waren gereproduceerd.

11 Spoering was van mening dat Hi Hotel zijn auteursrechten op de foto's had geschonden door deze ter beschikking te stellen van een derde - in casu uitgeverij Phaidon - en heeft een vordering in

rechte tegen Hi Hotel ingesteld in Keulen. Hij heeft onder meer verzocht om Hi Hotel te gelasten de in het vorige punt van dit arrest vermelde foto's niet meer te (doen) reproduceren, te (doen) verspreiden of tentoon te (doen) stellen in Duitsland zonder zijn voorafgaande toestemming (vordering tot staking), en alle schade die hij door de handelingen van Hi Hotel heeft geleden en zal lijden te vergoeden.

12 Volgens de verwijzingsbeslissing heeft Hi Hotel verklaard dat uitgeverij Phaidon ook een vestiging heeft in Parijs (Frankrijk) en dat de directeur van Hi Hotel de betrokken foto's ter beschikking van deze uitgeverij mocht stellen. Hi Hotel weet niet of deze uitgeverij de foto's vervolgens aan haar Duitse zusteronderneming heeft doorgegeven.

13 De rechter in eerste aanleg heeft Spoerings vordering toegewezen. Het hoger beroep van Hi Hotel is verworpen. Het Bundesgerichtshof, waarbij het door Hi Hotel ingestelde beroep in "Revision" aanhangig is, vraagt zich af of de Duitse rechter internationaal bevoegd kan zijn op grond van artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001.

14 De verwijzende rechter is in dat verband van oordeel dat gezien de in punt 12 van dit arrest weergegeven beweringen van Hi Hotel – die Spoering niet betwist – bij het onderzoek of de Duitse rechter internationaal bevoegd is op grond van artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001, moet worden uitgegaan van de feitelijke bewering dat uitgeverij Phaidon Berlijn de betrokken foto's in strijd met het auteursrecht in Duitsland heeft verspreid en dat Hi Hotel daaraan heeft bijgedragen door de foto's ter beschikking te stellen van uitgeverij Phaidon Parijs.

15 In die omstandigheden heeft het Bundesgerichtshof de behandeling van de zaak geschorst en het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Dient artikel 5, punt 3, van verordening [...] nr. 44/2001 aldus te worden uitgelegd dat het schadebrengende feit zich in een lidstaat (lidstaat A) heeft voorgedaan wanneer de onrechtmatige daad waarop de procedure betrekking heeft of waarop aanspraken worden gebaseerd, in een andere lidstaat (lidstaat B) is gesteld en bestaat in de deelneming aan de in eerstgenoemde lidstaat (lidstaat A) gepleegde onrechtmatige daad (basisdelict)?

Beantwoording van de prejudiciële vraag

Ontvankelijkheid van het verzoek om een prejudiciële beslissing

[...]

22 Het verzoek om een prejudiciële beslissing is derhalve ontvankelijk.

Ten gronde

23 Met zijn vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te verneemen of artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001 aldus moet worden uitgelegd dat wanneer sprake is van meerdere vermeende veroorzakers van beweerde schade aan in de lidstaat van de aangezochte rechter beschermde vermogensrechten die aan het auteursrecht zijn verbonden, die rechter krachtens deze bepaling bevoegd kan zijn ten aanzien van een van die veroorzakers die niet heeft gehandeld in zijn rechtsgebied.

24 Om te beginnen zij eraan herinnerd dat de bepalingen van verordening nr. 44/2001 autonoom moeten worden uitgelegd aan de hand van het stelsel en de doelstellingen van deze verordening (arrest Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, punt 22 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

25 Voorts regelt afdeling 2 van hoofdstuk II van de verordening

een aantal bijzondere bevoegdheden, waaronder die van artikel 5, punt 3, maar slechts bij wijze van afwijking van het fundamentele beginsel van artikel 2, lid 1, van deze verordening, waarbij de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de verweerder zijn woonplaats heeft, bevoegd worden verklaard (arrest Melzer, EU:C:2013:305, punt 23).

26 Aangezien de bevoegdheid van de rechter van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen, een bijzondere bevoegdheidsregel vormt, moet er een strikte uitlegging aan worden gegeven, die niet verder gaat dan de door de verordening uitdrukkelijk bedoelde gevallen (arrest Melzer, EU:C:2013:305, punt 24).

27 Dat neemt niet weg dat de uitdrukking "plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen" in artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001, zowel doelt op de plaats waar de schade is ingetreden als op de plaats van de gebeurtenis die met de schade in een oorzakelijk verband staat, zodat de verweerder naar keuze van de eiser voor de rechter van de ene dan wel van de andere plaats kan worden opgeroepen (arrest Melzer, EU:C:2013:305, punt 25 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

28 In dit verband is het vaste rechtspraak dat de bevoegdheidsregel van artikel 5, punt 3, van de verordening berust op het bestaan van een bijzonder nauw verband tussen de vordering en de rechter van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen, op grond waarvan het om redenen verband houdend met een goede rechtsbedeling en nuttige procesinrichting gerechtvaardigd is dat deze rechter bevoegd is (arrest Melzer, EU:C:2013:305, punt 26 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

29 Aangezien de identificatie van een van de aanknopingsfactoren die in de in punt 27 van het onderhavige arrest aangehaalde rechtspraak zijn erkend, het mogelijk moet maken de rechter bevoegd te verklaren die objectief gezien het best in staat is om te beoordelen of de verwerende partij aansprakelijk kan worden gesteld, kan enkel de rechter van het rechtsgebied waar de relevante aanknopingsfactor zich bevindt, rechtsgeldig worden aangezocht (zie in die zin arresten Folien Fischer en Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, punt 52, en Melzer, EU:C:2013:305, punt 28).

30 Wat de plaats van de schadeveroorzakende gebeurtenis betreft, zou, zoals blijkt uit de verwijzingsbeslissing, sprake zijn van meerdere veroorzakers van het beweerde schadebrengende feit. Hi Hotel, die als enige is aangesproken in het hoofdgeding, heeft gehandeld in Frankrijk, met andere woorden buiten het rechtsgebied van de rechter voor wie zij is opgeroepen.

31 Zoals het Hof reeds heeft geoordeeld, kan in omstandigheden waarin slechts één van meerdere vermeende veroorzakers van beweerde schade is opgeroepen voor een rechter van het rechtsgebied waar hij niet heeft gehandeld, niet worden aangenomen dat de schadeveroorzakende gebeurtenis zich heeft voorgedaan in het rechtsgebied van die rechter in de zin van artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001 (zie arrest Melzer, EU:C:2013:305, punt 40).

32 Artikel 5, punt 3, van die verordening biedt dus niet de mogelijkheid om op basis van de plaats van de schadeveroorzakende gebeurtenis rechterlijke bevoegdheid vast te stellen ten aanzien van een van de vermeende schadeveroorzakende die niet heeft gehandeld in het rechtsgebied van de aangezochte rechter (zie arrest Melzer, EU:C:2013:305, punt 41).

33 Anders dan in de zaak die heeft geleid tot het arrest Melzer (EU:C:2013:305), betreft de vraag van de verwijzende rechter in het onderhavige geding echter niet enkel de uitlegging van artikel 5, punt 3, van de betrokken verordening om vast te stellen of de Duitse rechter bevoegd is op basis van de gebeurtenis die de beweerde schade heeft veroorzaakt.

34 Bijgevolg moet ook worden onderzocht of in omstandigheden zoals die van het hoofdgeding, waar de vermeende veroorzakers van de beweerde schade in verschillende lidstaten hebben gehandeld, krachtens artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001 de rechter van een lidstaat op basis van de plaats waar de schade is ingetreden bevoegd kan zijn ten aanzien van een van de vermeende schadeveroorzakers, terwijl die niet heeft gehandeld in het rechtsgebied van de aangezochte rechter.

35 In dat verband zij opgemerkt dat de rechter bij wie een vordering tot vaststelling van schending van aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten aanhangig is gemaakt, bevoegd is om kennis te nemen van een vordering inzake onrechtmatige daad indien de lidstaat op het grondgebied waarvan die rechter zich bevindt de door de eiser ingeroepen vermogensrechten beschermt en de beweerde schade kan intreden in het rechtsgebied van de aangezochte rechter (zie arrest Pinckney, EU:C:2013:635, punt 43).

36 In het hoofdgeding voert Spoering aan dat een aantal aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten is geschonden, namelijk de rechten inzake reproductie, verspreiding en tentoonstelling van de betrokken foto's. Die rechten worden in Duitsland beschermd overeenkomstig richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

37 In omstandigheden zoals die van het hoofdgeding vloeit het risico dat de schade intreedt, voort uit de mogelijkheid om een reproductie van het werk waarop de door verzoeker aangevoerde auteursrechten rusten, te kopen in een boekhandel in het rechtsgebied van de aangezochte rechter. Zoals blijkt uit de in punt 14 van het onderhavige arrest vermelde feitelijke vaststellingen, ligt de terbeschikkingstelling van de betrokken foto's aan uitgeverij Phaidon Parijs aan de basis van de reproductie en distributie ervan en dus van het risico dat de beweerde schade intreedt.

38 Voor zover echter de door de lidstaat van de aangezochte rechter verleende bescherming enkel geldt voor het grondgebied van die lidstaat, mag de rechter die is aangezocht op basis van de plaats waar de schade is ingetreden, slechts uitspraak doen over de schade die is veroorzaakt op het grondgebied van die lidstaat (arrest Pinckney, EU:C:2013:635, punt 45).

39 De rechters van andere lidstaten blijven immers in beginsel, gelet op artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001 en het territorialiteitsbeginsel, bevoegd om uitspraak te doen over schade die aan de aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten is veroorzaakt op het grondgebied van hun lidstaat, aangezien zij beter geplaatst zijn om te beoordelen of de aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten die door de betrokken lidstaat worden gewaarborgd, daadwerkelijk zijn geschonden en om de aard van de veroorzaakte schade vast te stellen (zie arrest Pinckney, EU:C:2013:635, punt 46).

40 Gelet op een en ander moet op de prejudiciële vraag worden geantwoord dat artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001 aldus moet worden uitgelegd dat wanneer sprake is van meerdere vermeende veroorzakers van beweerde schade aan in de lidstaat van de aangezochte rechter beschermde vermogensrechten die aan het auteursrecht zijn verbonden, de rechter van een rechtsgebied waar de voor hem opgeroepen vermeende veroorzaker niet heeft gehandeld, krachtens deze bepaling niet bevoegd kan zijn op basis van de plaats van de schadeveroorzakende gebeurtenis, maar wel op basis van de plaats waar de beweerde schade is ingetreden, als deze kan intreden in het rechtsgebied van de aangezochte rechter. In laatstbedoelde hypothese mag die rechter slechts uitspraak doen over de schade die is veroorzaakt op het grondgebied van zijn lidstaat.

[...]

Het Hof (Vierde kamer) verklaart voor recht:

Artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat wanneer sprake is van meerdere vermeende veroorzakers van beweerde schade aan in de lidstaat van de aangezochte rechter beschermde vermogensrechten die aan het auteursrecht zijn verbonden, de rechter van een rechtsgebied waar de voor hem opgeroepen vermeende veroorzaker niet heeft gehandeld, krachtens deze bepaling niet bevoegd kan zijn op basis van de plaats van de schadeveroorzakende gebeurtenis, maar wel op basis van de plaats waar de beweerde schade is ingetreden, als deze kan intreden in het rechtsgebied van de aangezochte rechter. In laatstbedoelde hypothese mag die rechter slechts uitspraak doen over de schade die is veroorzaakt op het grondgebied van zijn lidstaat.

Noot

M.M.M. van Eechoud

Kan een Duitse fotograaf naar de Duitse rechter stappen om een Frans designhotel aan te klagen, wegens inbreuk door het vrijgeven van interieurfoto's, die daarna worden gebruikt in een in Duitsland verkrijgbaar binnenhuisarchitectuurboek? De Duitse fotograaf vond van wel; zijn Duitse naburig recht en auteursrecht werd geschonden.

Het Franse hotel bestreed de bevoegdheid van de Duitse rechter tot in hoogste instantie. Uitgever Phaidon Berlin en haar Engelse moeder uitgever Phaidon Ltd. waren geen partij, net zo min als de bekende ontwerpster van het interieur.

De fotograaf had de beelden (indirect) in opdracht van het designhotel in 2002-2003 gemaakt. Dat de dia's via het hotel bij de uitgever Phaidon terecht kwamen maakt nog niet dat het hotel in Duitsland inbreukmakend heeft gehandeld, aldus een van de verweren van gedaagde. Dit verweer mocht niet baten. In eerste instantie verbood LG Köln het Franse hotel om de foto's (in Duitsland) te (laten) verveelvoudigen, verspreiden en ten toon te stellen. In beroep houdt die uitspraak stand.

Het Duitse Bundesgerichtshof legde de vraag voor aan het HvJ EU. Alles draait om de uitleg van de speciale bevoegdheidsgrond van art. 5(3) EEX-Vo (art. 7 (2) EEX-Vo recast). Die schept rechtsmacht voor de rechter van de plaats waar een onrechtmatige daad wordt begaan. Het BGH vroeg of het handelen in Frankrijk – ervan uitgaand dat de foto's via de Parijse vestiging van Phaidon doorgeleverd waren – ook een onrechtmatige daad in Duitsland oplevert als dat handelen bijdraagt aan de inbreuk in Duitsland door de uitgever daar. Het HvJ EU beantwoordt die vraag in het stramien van de onrechtmatige daad met meervoudige locus.

Volgens vaste rechtspraak is het bij onrechtmatige daden waarbij de plaats van handelen (*Handlungsort*) en de plaats waar het schadelijke gevolg intreedt (*Erfolgsort*) niet samenvallen, de keuze aan de eiser: die mag naar beide rechters. De bevoegdheid van de *Erfolgsort* rechter is beperkt, hij mag zich alleen uitspreken over onrechtmatigheid en schade op het eigen grondgebied.

Het HvJ EU herhaalt maar weer eens dat de bevoegdheidsgrond van art. 5(3) EEX-Vo eng moeten worden uitgelegd: het is immers een uitzondering op de hoofdregel dat de rechter van de woonplaats van verweerder bevoegd is. Daaruit volgt dat de gedaagde die buiten het forum van de rechter heeft gehandeld, hooguit op basis van het feit dat Duitsland *Erfolgsort* is voor de Duitse rech-

ter opgeroepen kan worden. Wanneer is Duitsland het land waar de schadelijke gevolgen zich voordoen in geval van vermeende auteursrechtinbreuk? Daarover is het Hof helaas niet duidelijk in het arrest.

Uit het eerdere *Pinckney*-arrest weten we dat het Hof in zaken waarbij distributie via internet speelt, met de plaats waar schade is ingetreden gelijkstelt de plaats waarvoor bescherming wordt ingeroepen (zie daarover uitgebreid mijn bijdrage 'De grensoverschrijdende inbreuk. Daad, plaats en norm na *Football Dataco & Pinckney*', *AMI* 2013/6, p. 169-178). Onderhavig arrest duidt er op dat dit ook geldt in offline-zaken als deze. Het feit dat het boek verkrijgbaar is in Duitsland maakt volgens het Hof dat er door levering van de foto's in Frankrijk al een *risico* ontstaat dat de beweerde schade in Duitsland intreedt (r.o. 37). Als dat risico volstaat voor het aannemen van rechtsmacht door de Duitse rechter, dan hecht het Hof dunkt me in werkelijkheid juist niet aan een strikte interpretatie van art. 5(3) EEX-Vo.

De toepassing van de leer van de meervoudige locus op auteursrechtinbreuken (en inbreuken op andere intellectuele eigendomsrechten) leidt m.i. tot een gekunsteld resultaat. Accepteert men dat intellectuele eigendomsrechten territoriaal zijn (en dat doet het Hof in r.o. 39), dan betekent dat: de lokale wet regelt enkel bescherming tegen handelen *binnen* de eigen grenzen, met bijpassende *forum delicti*-rechtsmacht, naast de bevoegdheidsgronden die bestaan los van de plaats van inbreuk (m.n. woonplaats verweerder, meerdere gedaagden, vordering in reconventie).

Saillant detail in deze zaak: als ik de Duitse uitspraken goed begrijp, blijft in het midden of de foto's als auteursrechtelijk werk beschermd zijn. Ze vallen in ieder geval onder het Duitse naburige recht op (niet-originele) '*Lichtbilder*', dat in beschermingsomvang overigens niet onderdoet voor auteursrecht. Het is echter geen geharmoniseerd recht. Het HvJ EU behandelt de zaak alsof het om (geharmoniseerd) auteursrecht gaat. Zie BGH, Beschluss vom 28. Juni 2012, Az. I ZR 35/11 (<http://openjur.de/u/438898.html>), LG Köln 5. Mai 2010, Az. 28 O 29/09 (<http://openjur.de/u/145608.html>).

Interessant aan de BGH uitspraak is overigens ook dat de Duitse doeloverdrachtsleer van internationaal dwingend recht wordt verklaard. Hier gaat het niet om rechtsmacht maar om toepasselijk recht. Ook al is de overeenkomst tussen de fotograaf en hotel onderworpen aan Frans recht, toch zet de doeloverdrachtsbepaling zich door. Toepassing ervan leidt de Duitse rechter tot de conclusie dat het Franse hotel maar een beperkt gebruiksrecht op de foto's kreeg, enkel voor reclamedoelinden. Daaronder valt niet het afgeven van de foto's voor opname in een designboek.

Nr. 11 Pictoright/Simonis & Buunk

Rechtbank Gelderland 5 februari 2014
zaaknummer / rolnummer: C/05/244775 / HA ZA 13-398
(mrs. N.W. Huijgen, mr. D.T. Boks en mr. J.R. Veerman)

Volgrecht is niet een auteursrechtelijke brengschuld maar een haalschuld: kunsthandelaar is niet verplicht om verkooptransacties spontaan bij gerechtigde op het volgrecht te melden. Betalingsplichtige dient aan de gerechtigde op het volgrecht desgevraagd de volgende gegevens te verstrekken: naam van kunstenaar, titel/naam van kunstwerk, transactiedatum en verkoopprijs.
(art. 43-43g Aw)

Vonnissen¹ in de zaak van

¹ Hoger beroep ingesteld, red.

de stichting Stichting Pictoright, gevestigd te Amsterdam, eiseres in conventie, verweerster in voorwaardelijke reconventie, advocaat mr. J. Bouter te Amsterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Simonis & Buunk Kunsthandel BV, gevestigd te Ede,
  2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Simonis & Buunk Collectie Bv, gevestigd te Ede,
  3. de commanditaire vennootschap Simonis & Buunk Collectie I CV, gevestigd te Ede,
  4. de commanditaire vennootschap Simonis & Buunk Collectie II CV, gevestigd te Ede,
  5. de commanditaire vennootschap Simonis & Buunk Collectie III CV, gevestigd te Ede,
  6. de commanditaire vennootschap Simonis & Buunk Collectie De Ploeg CV, gevestigd te Ede,
- gedaagden in conventie, eiseressen in voorwaardelijke reconventie, advocaat mr. M.R. de Zwaan te Amsterdam.

Partijen zullen hierna Pictoright en Simonis & Buunk genoemd worden.

1 De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
  - het tussenvonnissen van 18 september 2013
  - het verkort proces-verbaal van comparitie van 7 november 2013.
- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald. In verband met het belang van de te beantwoorden rechtsvragen wordt dit vonnis meervoudig gewezen.

2 De feiten in conventie en in voorwaardelijke reconventie

2.1. Pictoright is een auteursrechtorganisatie bij wie – volgens Pictoright – vele Nederlandse kunstenaars en erfgenamen van kunstenaars zijn aangesloten en voor wie Pictoright als belangenbehartiger optreedt, zowel in als buiten rechte. Pictoright heeft met meerdere buitenlandse zusterorganisaties overeenkomsten gesloten, waarin is vastgelegd dat Pictoright ook de belangenbehartiging en de handhaving van rechten van buitenlandse kunstenaars en erfgenamen van kunstenaars – voor zover betrekking hebbend op Nederland – op zich neemt.

2.2. Gedaagden drijven ondernemingen in Ede onder de handelsnaam Simonis & Buunk en leggen zich toe op het verkopen van kunst. Via de website www.simonis-buunk.nl worden tal van kunstwerken getoond die te koop worden aangeboden en waarvan de details te raadplegen zijn. De kunstwerken worden merendeels verkocht vanuit de winkel in Ede waar alle gedaagden ook zijn gevestigd.

2.3. Simonis & Buunk geldt als een van de grootste professionele kunsthandelaren in Nederland.

2.4. Bij brief van 19 maart 2009 heeft Pictoright onder meer het volgende bericht aan ruim 500 Nederlandse galleries en kunsthandelaren, waaronder Simonis & Buunk:

Zoals u waarschijnlijk weet is het volgrecht in Nederland inmiddels drie jaar geleden ingevoerd. Het volgrecht is het recht van een kunstenaar of fotograaf op een klein deel van de opbrengst bij doorverkoop van zijn werk in geval de verkoopprijs meer bedraagt dan € 3000,- (excl. BTW en excl. volgrecht).

U ontvangt deze brief en bijlagen omdat u zich volgens onze gegevens als professionele partij bezighoudt met de aan- en verkoop van kunstwerken. Het kan daarbij zijn dat u werk heeft verkocht waar volgrecht op van toepassing was.